

FOAIE PAROHIALĂ

4 - 10 octombrie 2026

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

www.parohiasfantulgheorghe.ro

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0762/698.455

SFÂNTUL MASLU

marți, 6 octombrie 2026; ora 18.00

RUGĂCIUNE

Dumnezeul nostru, tot ceea ce însuflețește inima și o face să salte de bucurie, se împlinește prin harul Tău divin, pe care îl reverși în ființa celui, ce aleargă cu adevărat la Tine și care Te recunoaște ca Domn al său. Nimic în această lume nu poate fi mai plăcut decât caritatea sau bunătatea care se înfăptuiește prin lucrarea Spiritului Tău, căci acesta îl poate face pe orice om să înțeleagă, cât de importantă este pentru el iubirea curată și cât de multe recompense eterne poate să-i aducă celui care o practică în viața lui. Și unde se poate arăta aceasta, Doamne, dacă nu în lucrurile bune pe care le putem face pentru aproapele nostru, pentru cei părăsiți, orfani sau neajutorați.

O, Doamne, ce bogăție ne-ai pregătit; putem să o primim prin acești oameni sărmani. Prin ei se revelează splendoarea florilor virtuților și mai ales ale iubirii și bunătații noastre. Prin ei, Tu aștepti de la noi darurile prin care Tu să fi laudat, binecuvântat și preamărit, nu numai cu buzele ci mai ales cu inima și cu fapta.

De aceea, fă să înțelegem că bunătatea trebuie să trăiască în noi, precum avem nevoie să trăim în Tine și că ea se cuvine a fi hrănită cu faptele pe care Tu, Mântuitorul nostru, le-ai arătat față de noi și față de întreaga omenire. Amin.

Cu ocazia aniversării zilei dumneavoastră de naștere: **Vlad Alexandru Muntean** și **George Silaghi**, în numele comunității Parohiei Greco-Catolice „Sfântul Gheorghe”, vă dorim sănătate, fericire și bucurii. Preoții parohiei vor celebra o Sfântă Liturghie, în ziua aniversării.

A doua noastră natură

Filele Vechiului Testament sunt pătrunse de cuvintele pe care Dumnezeu, prin Moise, le transmite poporului: „Fiți sfinți, că Eu, Domnul, sunt sfânt!” Rațiunea unei purtări aparte a membrilor poporului ales și însăși rațiunea Legii stau în sfințenia lui Dumnezeu. Cuvintele lui Isus din Evanghelia de astăzi respectă același tipar, însă împlinesc ceea ce Vechiul Testament doar prevestește. Sfințenia despre care vorbește Vechiul Testament capătă conotația concretă a milostivirii, a îndurării. De asemenea, regăsim justificarea comportamentului nostru prin legătura cu Dumnezeu, însă nu mai este vorba doar despre Domnul, ci despre Tatăl. Relația nu mai este cea dintre un stăpân și robii săi, ci dintre un tată și fiii lui. Aceasta implică și o moștenire, și o legătură de continuitate: există ceva ce ne leagă în mod vital de părinți. Tocmai de aceea, exigențele acestei filiații divine sunt mult mai mari: nu suntem chemați doar la cerința obișnuită de a răspunde cu bine celor care ne fac bine și cu rău dușmanilor, ci, fiind fii ai lui Dumnezeu, pe urmele Fiului, suntem chemați să-L imităm pe Tatăl Ceresc, care revarsă ploaia și lumina soarelui atât peste cei buni, cât și peste cei răi. Nu este doar un lucru dificil; este de-a dreptul imposibil! Sunt rare deja cazurile în care mai putem contempla, în lumea în care trăim, exemplele folosite de Cristos în prima parte a Evangheliei, adică oameni care fac bine celor ce le fac bine sau care își ajută și își împrumută rudele. Câte cazuri nu cunoaștem cu toții în care zicala „fă bine și așteaptă rău” își dovedește tragicul realism! Când primim o palmă, cu greu ne stăpânim să nu dăm două înapoi. Când suntem agresați, noi sau cei dragi, am vrea, asemenea fiilor lui Zebedeu, să invocăm fulgerele cerului. De câte ori nu o și facem...

Pentru a împlini cuvintele Mântuitorului, este inutil să ne încredem în voința sau în forța noastră. Singura noastră șansă este să ne aducem aminte, pentru început, de faptul că Dumnezeu ne-a iertat și ne iartă încontinuu, chiar dacă, prin păcatele noastre, am contribuit la suferința Fiului Său Preaiubit. Să recităm cu convingere rugăciunea dinaintea Cuminecării din timpul Sfintei Liturghii: „...dintre care cel dintâi sunt eu”. Cu cât vom avea mai mult conștiința păcatului nostru și, concomitent, a îndurării lui Dumnezeu, cu atât mai mult ne vom simți fiii Săi. Trăind și cultivând în rugăciune spiritul de fii, îi vom privi pe cei din jur văzând în ei frați și surori, iar nu dușmani și concurenți.

Vreți să fiți îndurători, asemenea Tatălui vostru? Rugați-vă și cereți acest dar! Darul Spiritului Sfânt va schimba privirea noastră și percepția asupra lumii în care trăim. Valul minciunii și al răutății va cădea de pe ochii noștri: în oglindă ne vom vedea fii, în jurul nostru vom vedea frați și surori, iar în Maria, o Maică. În Isus nu vom mai vedea Stăpânul, ci Fratele și Prietenul care ne conduce spre Tatăl Lui și Tatăl nostru, iar îndurarea va deveni a doua noastră natură.